

30. neděle v mezidobí rok A (2023)

První čtení

Ex 22,20-26

Kdybyste ublížili vdově a sirotku, vzplane můj hněv proti vám.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Toto praví Hospodin: „Nesužuj přistěhovance a neutiskuj ho, neboť sami jste byli přistěhovalci v egyptské zemi. Neublížujte vdově a sirotku.

Kdybys jim ublížil, že by si mně stěžovali, uslyším jejich stížnost, můj hněv vzplane, zahubím vás mečem, a vaše ženy budou vdovami a vaši synové sirotky. Půjčíš-li peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který bydlí vedle tebe, nechovej se k němu jako lichvář. Nežádej od něho úrok. Vezmeš-li si jako zástavu plášt' svého bližního, vrat' mu ho do západu slunce. Je to pro něho jediná pokrývka, plášt' pro jeho tělo. V čem by měl spát? Bude-li si mně stěžovat, uslyším ho, neboť jsem soucítný.“

Žalm

18,2-3a.3bc-4.47+51

Miluji tě, Hlavní, má sílo!

Miluji tě, Hlavní, má sílo,
Hlavní, má skálo, mé útočiště, zachránce můj!

Můj Bože, má skálo, na niž se utíkám,
můj štít, rohu mé spásy, ochrano má!

Budu vzývat Hlavní, jemuž náleží chvála,
a od svých nepřátel budu vysvobozen.

At' žije Hlavní, požehnána bud' moje Skála,
sláva bud' Bohu, mému spasiteli!

Veliká vítězství jsi poprál svému králi,
dáváš přízeň svému pomazanému.

Druhé čtení

1 Sol 1,5c-10

Obrátili jste se od model, abyste sloužili Bohu a vyčkávali jeho Syna.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Vy sami víte, jak jsme se chovali mezi vámi kvůli vám. A vy jste napodobovali nás i Pána, přijali jste nauku v mnohem soužení, s radostí Ducha Svatého, takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Achaji. Od vás se přece slovo Páně rozšířilo nejen po Makedonii a Achaji, ale i po všech místech se roznesla (zpráva o tom), že jste uvěřili v Boha, takže my o tom už nemusíme nic říkat. Vždyť (tam lidé) sami o tom vypravují, jakého přijetí se nám u vás dostalo a jak jste se od model obrátili k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému a vyčkávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše; ten nás vysvobozuje od blížícího se (Božího) hněvu.

Zpěv před evangeliem

Jan 14,23

Aleluja.

Kdo mě miluje, bude zahcovávat mé slovo, praví Pán, a můj Otec ho bude milovat, a přijdeme k němu.

Evangelium

Mt 22,34-40

Miluj Pána, svého Boha, a svého bližního jako sám sebe.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se farizeové doslechli, že (Ježíš) umlčel saduceje, shromáždili se a jeden z nich, znalec Zákona, ho chtěl uvést do úzkých a zeptal se: „Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?“ Odpověděl mu: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: `Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Homolie – liturgie mše sv. 2. část

Drazí bratří a sestry!

Při vstupu do kostela namáčíme ruku ve svěcené vodě a děláme znamení kříže. Vodou se umýváme, abychom byli čistí. V tomto případě nejde o špínu těla nebo prach ulice, ale o špínu hřichů. Člověk, který se přiblíží k Bohu, musí podstoupit očistu, na což nás má tato svátostina upozornit.

Když přestupujeme práh mezi světem a chrámem, musíme opustit světské záležitosti a zapomenout na světského ducha. Liturgie slavená v chrámu nás má vyvést z šedivého všedního dne, pozemského horizontu a obyčejné existence, aby nás pozvedla do nebe a dala předzvěst nebeské liturgie (SC 8) – latinský: praegustatio futurae gloriae. Liturgie však není nám cizí, protože nás stejně jako slunce, které se každý den rozzáří, učí dívat se na pozemský život Božíma očima. Bohoslužba vysvětuje lidskost a smysl života a také dává sílu překonávat každodenní těžkosti a dává milost. Liturgie nám umožňuje distancovat se od mentality světa. Když je člověk sám s Kristem, v tichu a soustředění, nastává transformatio animae humanae – proměna duše.

Když vstoupí do sféry posvátna, cítí se nehodný před Nejvyšším, ponorí ruku ve svěcené vodě a chce se vnitřně očistit, aby Mu důstojně sloužil. Měli bychom si uvědomit toto gesto, do jakého posvátného místa vcházíme. Že je tady sám Bůh, který nás očekává. Zamysleme se: Jaký je můj vchod do kostela? Uvědomuji si kam vcházím?

Drazí v Kristu!

Liturgie obsahuje a vyjadřuje řadu různých gest. Tyto druhy činností jsou významné pro liturgické působení. "Každé gesto úcty, každé poklonění a pokleknutí před Nejsvětější svátostí je důležité, protože je to skutek víry v Krista, akt lásky k Němu." Gesto v liturgii má dvojí účinek. Za prvé, ukazuje navenek to, co cítíme v našem nitru. Zároveň však to, co děláme viditelně a navenek, ještě více zvyšuje náš vnitřní stav. Například pokleknutí u vchodu do kostela ukazuje pocit bázně, vyjadřuje unížení a pokoru, a pokud je provedeno správně, pomáhá prohlubovat akt vnitřní adorace a bázně před Bohem.

Tak pamatujme, že už vchodem do kostela začíná posvátná liturgie.
Amen.